

عنوان مقاله:

تشویق و تنبیه از دیدگاه اسلام، روانشناسی و علوم تربیتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، مدیریت، علوم تربیتی، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهام ظفری فر - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی

هدا دقاق نژاد - کارشناسی ارشد گراف

آلاله هرمزی نژاد - کارشناسی ارشد هندسه منیفلد

خلاصه مقاله:

نظام آفرینش بر مبنای تشویق و تنبیه استوار است. وجه اشتراک راه هایی که پیامبران برای تربیت انسانها به کار برده اند، شیوه ی تشویق و تنبیه است. امروزه علمای روانشناسی و علوم تربیتی نیز بر اهمیت این دو عنصر مهم و کلیدی در پیشبرد اهداف فردی و اجتماعی تاکید دارند. در پژوهش حاضر که با هدف بررسی جامع تشویق و تنبیه از دیدگاه اسلام، روانشناسی و علوم تربیتی پرداخته شده و در آن اطلاعات به روش کتابخانه ای جمع آوری شده است، به بررسی مفهوم، جایگاه اهمیت، کاربردها، روشها، آداب و مهمترین آثار تشویق و تنبیه پرداخته است. نتیجه ی پژوهش گویای این مطلب است که تشویق و تنبیه به عنوان دو عنصر تعدیل کننده ی رفتار، میتوانند موجب تقویت یا تضعیف رفتار شوند که پیامد این تعدیل ها، فراهم شدن زمینه ی رشد و بالندگی و سلامت فردی و اجتماعی است. تشویق هم برای نیل به اعمال شایسته و هم برای تقویت و ترویج آنها استفاده میشود. تشویق، انگیزه بخش و محرک فرد برای حضور در جامعه، تلاش برای یویایی و کسب موفقیت است. تنبیه سالم دارای دو مزیت کلی است، اولاً مانع پیشرفت در راه خطا و زمینه ساز اصلاح استو ثانیاً جنبه ی بازدارندگی دارد و از تکرار اشتباهات و تخلفات جلوگیری می کند. اثربخشی تشویق به مراتب از تنبیه بیشتر است. تشویق و تنبیه هر دو عامل ایجاد رفتار مناسب در کودک و نوجوان هستند؛ با این تفاوت که تشویق، ترغیب کننده و تنبیه، بازدارنده از خطا است. با به کارگیری صحیح هر دو میتوان سعادت افراد را موجب شد و یادگیری آنها را تسهیل بخشید.

کلمات کلیدی:

تشویق، تنبیه، کودک، نوجوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1876870>

